

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

[Claudio Lalano Sodali Svo I. B. Santolius V.]

Santeul, Jean de

[S.l.], 1670

Ad Celsissimvm Principem Ferdinandvm Episc. Paderbornensem,
Monasteriensem Coadivt. Baron. De Fvrstemberg.

urn:nbn:de:hbz:466:1-13421

A D

CELSISSIMVM PRINCIPEM
 FERDINANDVM
 EPISC. PADERBORNENSEM,
 MONASTERIENSEM COADIVT.
 BARON. DE FVRSTEMBERG.

MIRABAR nuper cur sic mihi Pegasis unda
 Rauca fonans trepidis obstrepuisset aquis.
 Cur ita me lævus, quondam mihi dexter, Apollo
 Aspiceret, solitam nec mihi ferret opem.
 Iamque indignabar, sacrumque relinquere fontem
 Mens erat, & docti Numina læva chori:
 Cum dudum ancipiti sese Deus obtulit, ægro
 Nescio quid solito tristius ore gerens:
 Ni Fernandus amet tua carmina, rumpimus, inquit,
 Iuratæ tecum foedus amicitiaë.
 Obstupui: neque enim præfagia vana monebant,
 Mox patuit tanti causa resecta mali.
 Præteritus, FERNANDE, tibi, tua dona referrent
 Dum reliqui Vates, ah! miser ipse fui.

I ij

Me Vatum è numero, quos Gallia jactat alumnos,
 Scilicet excludis, meque filere jubes.

Hinc virides subitò vidi marcescere lauros,
 Et cadere invitâ plectra tubamque manu.

Ipsa ignorabat me fama, nec amplius illos,
 Quos celebres reddis, fas mihi adire Viros.

Nam quis ego! nunc per te omnis stat gloria Pindi;
 Omnis ab auspiciis fama petenda tuis.

Ah! quantus, dixi, pudor est te Principe temni,
 Quantaque Principibus laus placuisse viris!

Non hoc Pierides, non hoc spondebat Apollo,
 Dum sacri exupero Montis anhelus iter.

Me vos ô faciles, me decepistis Amici,

Non is ego Vates, quem cecinistis, eram,
 Si non me Amisius, si non me Luppia norit,
 Luppia laude tua dives, & Amisius.

SANTOLI frustra clarabit Gallia nomen:

Frustra me extulerit laudibus Aula suis.
 Num mea despiciet civilis Carmina Prætor,
 Si nos de folio despicias usque tuo?

Inscripsi dominam titulis majoribus Urbem:

O cives titulos jam lacerate meos.
 Si mihi, BELLEVRI, nostrum decus unde, favorem
 Carminibus potui conciliare meis,

Ille mei fuerit melior pars nominis, ille,
 Et pondus numeris, ingeniumque dedit.
 Nec me jam potero reliquis æquare Poëtis,
 Nec jam spectandum tollere ad astra caput.
 Quis tum sensus erat! testes vidistis Amici,
 Testis PERERIVS vidit & indoluit.
 Ille tuam solido ex auro monstrabat in aurea
 Pixide, quam dederas Vatibus, effigiem.
 Felix ille! tuas potuit qui cantibus aures
 Demulcere, at me non ita Phœbus amat.
 Observabam avidus tua stemmata, & ordine longo
 Insignes armis & pietate Viros,
 Fulgentesque auro, capitis sacra tegmina, Mitras,
 Terribiles Galeas, quadrifidasque Cruces.
 Mirabar frontem excelsam, mirabar & ora,
 Spirabat toto nobilis ore decor.
 Tum male subridens alto sub corde premebam,
 Illia quæ Codri ruperat, invidiam.
 Me miserum! cui non licuit persolvere carnem,
 Quod mea mittendum scripserat ante manus.
 Namque laborato stabas mihi pulcher in auro,
 Ambibat geninum plurima turba latus.
 Tu lituo accinctus, plectroque insignis eburno,
 Mæonios æquas Pindaricosque modos.

Et folio sublimis, & alta in luce coruscans,
 Gaudebas doctis dicere jura choris.
 In te oculos conversa, in te simul ora tenebat
 Major ab exemplo docta caterva tuo.
 Tot titulos inter præclaraque nomina famæ
 Non postrema tibi gloria Vatis erat.
 Quippe tuum frangunt dum multa negotia pectus,
 Nos legis interdum, nosque legendo probas.
 Dumque tuis fera bella tonans mars imminet arvis:
 Tu placidâ nostros excipis aure modos.
 Ecquis erit Vatum posthac qui temnat honores:
 Quos tu carminibus, muneribusque foves?
 Illi haud immemores spargent tua scripta per orbem,
 Certatimque tuum nomen in astra ferent.
 Ipse ego non humili, PRINCEPS, te carmine dicam,
 Et nullus cantu me superabit Olor.
 Et quamquam haud valeam laudes æquare canendo
 Implebo partes attamen ipse meas.
 Dumque alii Vates pro te majora parabunt,
 Respice me, & te vel Principe digna canam.

